

2020.105

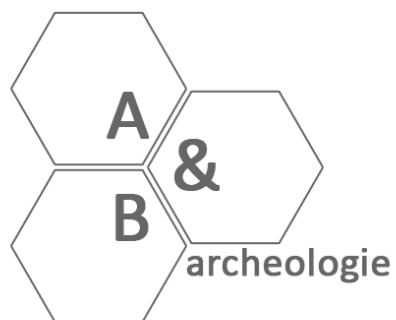
Archeologienota Deinze Karel Picquélaan 136-140

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

26-5-2021

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen aan de Karel Picquélaan 136-140 te Deinze (provincie Oost-Vlaanderen), waarbij de oppervlakte van de betrokken percelen groter is dan 3000m² en de oppervlakte van de bodemingreep minstens 1000m² beslaat, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied, ca. 3230m² groot, heeft een rechthoekige vorm en sluit in het zuiden aan op de Karel Picquélaan en in het oosten op de Ten Bosse. Ook ten noorden wordt het terrein begrensd door een private weg. Het plangebied omvat het hotel en de feestzaal D'Hulhaege ter hoogte van de Karel Picquélaan 136-140 en is dus grotendeels bebouwd en verhard. Op heden zijn enkele kelders aanwezig ter hoogte van de gebouwen met huisnummer 136 en 138. Ook onder de huidige feestzaal, met huisnummer 140, is een kelderniveau aanwezig.

Het plangebied situeert zich lange tijd in het landelijke gebied van Deinze-Buiten. Op de Ferrariskaart wordt dit landelijke gebied aangegeven als 'Deynsebuyten'. De huidige Karel Picquélaan is reeds aanwezig. Het plangebied situeert zich ten noorden van deze weg en is in gebruik als landbouwgrond. Ten noorden is de Kandelbeek te onderscheiden. De gronden in de directe omgeving zijn eveneens onbebouwd en in gebruik als akker of weiland. Bebouwing situeert zich in deze periode nog voornamelijk binnen de vesten, ten westen van het terrein. Daarnaast komen ook enkele hoeves voor in het gehucht 'Reckelynghe', ten noordoosten van het plangebied, aan de overzijde van de Kaandelbeek. De Atlas der Buurtwegen uit ca. 1840, de kaart van Popp uit ca. 1842-1879, kaart van Vandermaelen uit ca. 1846-1854 tonen een gelijkaardig beeld. Vanaf de tweede helft van de 19de eeuw, en voornamelijk gedurende de 20ste eeuw neemt de bebouwing toe in het historische Deinze-Buiten. Het plangebied zelf wordt vermoedelijk voor het eerst bebouwd in de tweede helft van de 20ste eeuw. De topografische kaarten van 1884 en 1911-1948 geven een militair conflict uit 1325 aan meteen ten zuiden van het plangebied. Op de orthofoto van 1971 wordt voor het eerst bebouwing weergegeven ter hoogte van de Karel Picquélaan 136 en 138. De straat Ten Bosse, die het plangebied in het oosten begrensd wordt aangelegd tegen 1979-1990. De huidige feestzaal ter hoogte van huisnummer 140 is eveneens voor het eerst waar te nemen op deze orthofoto. De bebouwing wordt verder uitgebreid naar het noorden tegen 2000-2003. Sindsdien blijft de situatie min of meer gelijk. Afgaande op de cartografische en luchtfotografische bronnen kan aldus gesteld worden dat het plangebied lange tijd gelegen was in een grotendeels landelijk gebied, dat voornamelijk vanaf de tweede helft van de 19de eeuw en voornamelijk gedurende de 20ste eeuw wordt aangehecht bij het stadscentrum. De bebouwing die in het midden van de 20ste eeuw binnen het plangebied verschijnt heeft mogelijk een impact gehad op het archeologisch bodemarchief. Deze impact kan op basis van het bureauonderzoek alleen echter onvoldoende worden ingeschat.

Deinze situeert zich in de Zuidelijke Vlaamse Laagvlakte en is gelegen langsheen de Leie, die het landschap tot op vandaag domineert. De stad bevindt zich op het knooppunt van belangrijke invalswegen tussen Oudenaarde en Brugge en Gent en Kortrijk en is een historische samenvoeging van de oude kern van Deinze, gelegen op de linkeroever van de Leie, en van Petegem-aan-de-Leie, op de rechteroever van deze rivier. De oorspronkelijke kern van Deinze is gelegen in een lus van een oude

Leiemeander, op een hoger gelegen restant van een kronkelwaard die een hoogteligging kent van ca. +8 à +10m TAW. Deze hoger gelegen zandrug wordt omgeven door depressies ter hoogte van de historische Leiemeersen. In het noordwestelijke deel van de fusiegemeente Deinze is een hogere rug (ca. +23m TAW) aanwezig die een uitloper vormt van het Plateau van Tielt. Het plangebied zelf situeert zich tussen de landschappelijke depressies van de (Oude) Leie, het Afleidingskanaal van de Leie en de Kandelbeek/Kaandelbeek en vertoont algemeen een lichte helling van noord (vallei van de Kandelbeek) naar zuid. In het noordwestelijke deel kent het plangebied een hoogteligging van ca. +7,8m TAW, terwijl het zuidoostelijke deel gelegen is op ca. +8,4m TAW. Het hoogste punt wordt aangegeven in de zuidwestelijke hoek van het terrein (ca. +9m TAW), hetgeen vermoedelijk te wijten is aan de aanwezigheid van bebouwing langsheen de Karel Picquélaan.

Op archeologisch vlak worden in de ruimere omgeving van het plangebied verschillende archeologische sites aangegeven. Het betreft voornamelijk sites uit de middeleeuwen of nieuwe tijd, geclusterd binnen de historische stadskern van Deinze. Echter ook buiten deze kern zijn sites gekend die wijzen op menselijke bewoning of aanwezigheid vanaf de steentijden. Daarnaast zijn ook vondsten en sites uit de metaaltijden, Romeinse periode, middeleeuwen en postmiddeleeuwen gekend in de ruime omgeving.

Het landschappelijk en archeologisch kader geven aan dat het plangebied een verhoogde archeologische verwachting kent voor zowel steentijd artefactensites als voor sites met grondsporen. De huidige bebouwing zou echter een zekere impact gehad kunnen hebben op de bewaring van dergelijke sites. Deze impact kan op basis van het bureauonderzoek alleen echter niet afdoende gestaafd worden.

In eerste instantie zal de bestaande bebouwing gesloopt worden en zal de omliggende verharding verwijderd worden. Vervolgens zullen op het terrein acht woningen en vijftien appartementen worden gebouwd in een aaneengesloten bouwvolume langsheen de Ten Bosse en de Karel Picquélaan. Zo zullen drie woningen, waaronder een driegevelwoning en twee tweegevelwoningen, verrijzen in het noordelijke deel van het terrein. Alle woningen worden voorzien van een voor- en achtertuin, met terraszone. Langsheen de private weg in het noorden van het plangebied worden eveneens garages voorzien voor deze drie woningen. De achtertuin wordt eveneens toegankelijk gemaakt vanop deze weg. Aansluitend wordt een appartementsgebouw gepland met drie verdiepingen met telkens twee woonunits. De appartementen op het gelijkvloers beschikken eveneens over een achtertuin met terras. Een fietsenberging en vuilnisberging wordt gebouwd ten westen van deze achtertuin. Onder dit appartementsgebouw wordt een parkeergarage voorzien die toegankelijk is via een helling vanop de private weg ten noorden van het terrein. De parkeergarage zal de gehele oppervlakte van het appartementsgebouw, inclusief de tuinzone, fietsenberging en tuinberging, beslaan. Ten zuiden van het eerste appartementsgebouw zullen opnieuw twee tweegevelwoningen worden gebouwd. Beide zijn voorzien van een voor- en achtertuin. In de achtertuin is ruimte voorzien voor een terras en tuinberging. Aansluitend wordt een tweede meergezinswoning met negen woonunits voorzien, verspreid over drie bovengrondse verdiepingen. Tot slot worden in het zuidelijke deel van het terrein nog drie tweegevelwoningen gepland. Ook deze beschikken over een voor- en achtertuin. Langsheen de westelijke zijde van het plangebied wordt een pad voor voetgangers en fietsers voorzien dat in verbinding staat met de achtertuinen van de zuidelijk gelegen woningen. Er zullen aldus grootschalige grondwerken plaatsvinden op het terrein: het verwijderen van de huidige bebouwing en verhardingen, het bouwrijp maken van het terrein, het uitgraven van de parkeergarage, de funderings- en

bouwwerken, de aanleg van nutsleidingen- en voorzieningen, de aanleg van verhardingen, de omgevingsaanleg en inrichting van tuinzones, etc. Verder kan ook het werfverkeer een nefaste invloed uitoefenen op de bodem.

Het plangebied kent een verhoogde archeologische verwachting voor zowel steentijd artefactensites als voor sites met grondsporen. Op basis van het bureauonderzoek alleen kan de aan- of afwezigheid van archeologische sites niet aangetoond worden. De geplande werken zullen een nefaste impact hebben op eventueel aanwezig archeologisch erfgoed. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren over de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van de regio, waarvan het archeologisch belang reeds werd aangetoond. Er dient aldus een verder vooronderzoek plaats te vinden, in uitgesteld traject, na de sloop van de huidige bebouwing.

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. Het proefsleuvenonderzoek dient niet/beperkter uitgevoerd te worden indien er bij de landschappelijke boringen een verstoring van het archeologisch niveau worden vastgesteld op (delen van) het terrein. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

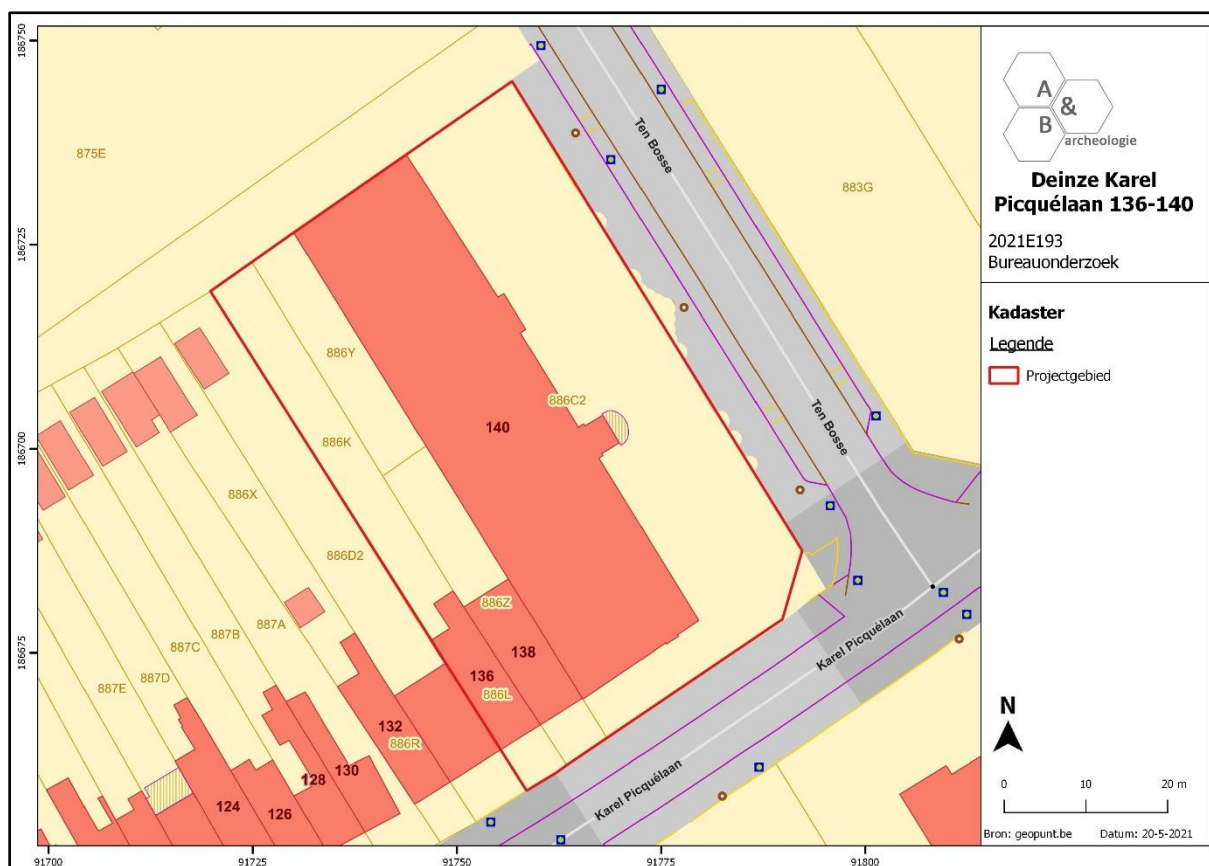
Locatiegegevens: Oost-Vlaanderen, Deinze, Karel Picquélaan 136-140

Lambertcoördinaten plangebied: X: 91660,20 en Y: 186655,95; X: 91852,62 en Y : 186747,20

Oppervlakte plangebied: ca. 3.230m²

Kadastergegevens: Deinze, afdeling 1, sectie A, percelen 886C2, 886K, 886Y en 886Z

Het plangebied komt volledig in aanmerking voor verder vooronderzoek.

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
  - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
  - Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
  - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
  - Is een verder verkennend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
  - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
  - Wat is de verstoringsgraad? Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
  - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
  - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
  - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
  - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
  - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
  - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
  - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
  - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
  - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor proefputten:
  - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
  - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
  - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
  - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
  - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
  - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?

- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
  - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
  - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
  - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
  - Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
  - Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
  - Kan een archeologische site uitgesloten worden?
  - Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
  - Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

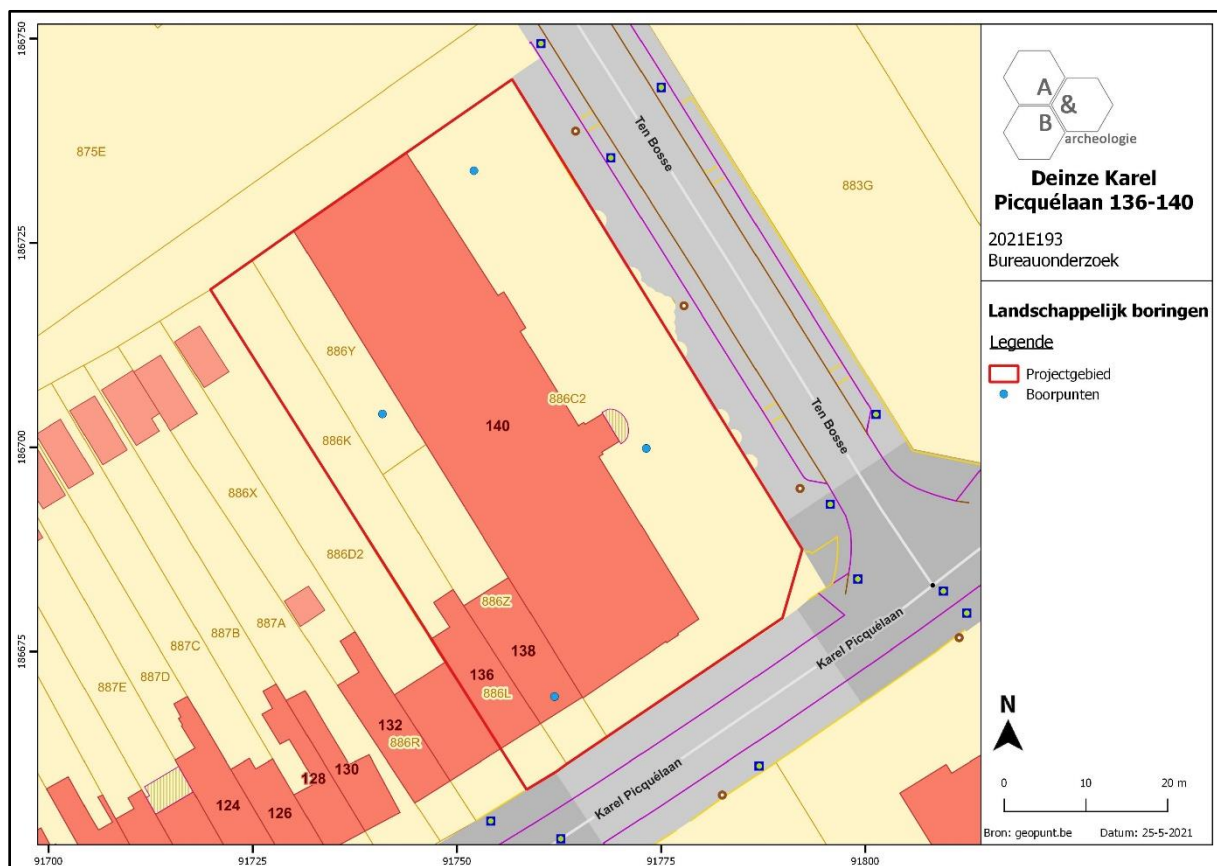
- Randvoorwaarden

Voorafgaand het verder vooronderzoek dienen de gebouwen gesloopt te worden en de verharding verwijderd te worden. Hierbij is het van belang dat de bodemingrepen tot een minimum beperkt blijven en dat funderingen en kelders blijven zitten in de grond. Op die manier wordt voorkomen dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd wordt. De ondergrondse structuren kunnen pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een archeologische site aanwezig is – tijdens of na een eventuele opgraving van het terrein.

- Landschappelijke boringen

Er worden minstens 4 boringen uitgevoerd op het terrein. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bvb. Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, of een paleobodem) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bvb. geen Bt-horizont en/of E-uitlogingshorizont aanwezig, geen paleobodem), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 2 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk booronderzoek binnen het plangebied, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennend archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de

verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, ...), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten in functie van steentijd artefactensites

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale spreiding van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

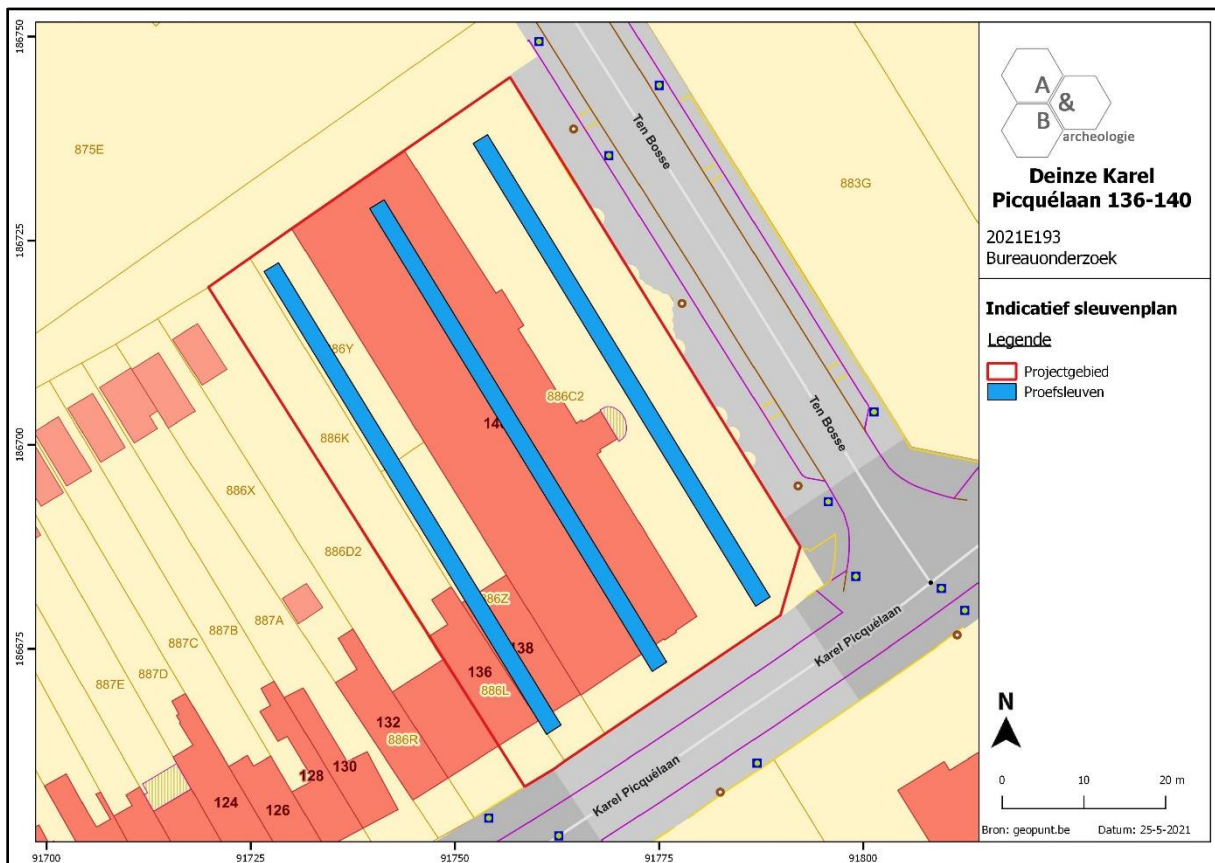
- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn op het terrein, dient gebruik gemaakt te worden van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik

gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en zijn noordwest-zuidoost georiënteerd, mee met de lengterichting en de helling van het terrein. Daarnaast worden extra volg-, dwarsleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10%, oftewel ca. 323m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 81m², door middel van volg-, dwarsleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% oftewel ca. 404m² onderzocht wordt.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 3 Indicatif sleuvenplan, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op (lichte) zandleemgronden.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Niet van toepassing. Er zijn geen voorziene afwijkingen.